

Resolució 441/2019, de 18 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 364/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça

Informació reclamada: Diverses dades d'uns dipòsits que té una empresa privada.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: L'Ajuntament deu saber si els dipòsits en qüestió han estat legalitzats i si han estat o estan supervisats, especialment si aquestes funcions de legalització i de supervisió són fetes pels serveis municipals; no és previsible que aquesta informació sigui afectada per límits legals al dret d'accés a la informació pública i, a més, és evident que es tracta d'informació d'interès públic rellevant, ja que està relacionada amb el compliment de la normativa ambiental i de les responsabilitats administratives en aquest àmbit; per tant, la persona reclamant té dret a que l'Ajuntament li faciliti aquesta informació, en la mesura que es trobi en el seu poder; si l'Ajuntament no té aquesta informació o part d'ella, cal que així ho indiqui a la persona reclamant. No està clar que l'Ajuntament hagi de tenir informació sobre el refrigerant utilitzat per una empresa privada en els seus processos productius; però no es pot descartar que la posseeixi, bé perquè consta a la documentació facilitada per a l'obtenció de llicència o en compliment del seu deure de comunicació, o perquè l'Ajuntament l'ha conegut en l'exercici de les seves funcions de control i inspecció; si l'Ajuntament disposa d'aquesta informació, és informació pública, i la persona reclamant té dret a accedir-hi, ja que no és previsible la concurrència de límits que ho impedeixin i, a més, per la proximitat a la seva residència afecta les seves condicions de vida, inclosa la seva salut; en conseqüència, és procedent que l'Ajuntament li faciliti aquesta informació o bé que li indiqui expressament que aquesta informació no es troba en poder municipal.

Paraules clau: Ajuntament. Informació ambiental. Reclamació contra silenci. Informació pública

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'11 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 364/2019, presentada contra l'Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'abril de 2019, després de fer referència a la instal·lació de tres dipòsits a l'empresa Triposona, que no indiquen el seu contingut, la persona reclamant demana la següent informació a l'Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça: conèixer el contingut emmagatzemat en aquests dipòsits,

- saber si estan legalitzats i si han estat supervisats per garantir que compleixen les normatives de seguretat i saber quin element (gas o líquid) s'està utilitzant en aquesta empresa com a refrigerant.
3. La Reclamació presentada l'11 de juny de 2019 indica que no ha rebut resposta de la sol·licitud anterior i fa constar que l'empresa afectada es troba situada a escassa distància de l'habitatge de la persona reclamant.
 4. El 13 de juny de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Julià de Vilatorrada i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 5. L'1 de juliol de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP un informe que li hauria tramès la Secretària-Interventora de l'Ajuntament, que explica que en una visita d'inspecció a l'empresa indicada a la sol·licitud d'informació s'hauria comprovat que els dipòsits sobre els quals es demana informació contenen aigua a diferent temperatura i formen part d'un sistema d'aprofitament energètic. Aquesta mateixa comunicació adjunta al·legacions de la persona reclamant que posen de manifest que l'Ajuntament no l'informa sobre si els dipòsits estan legalitzats i supervisats, ni sobre el refrigerant utilitzat per l'empresa; indica que en alguna ocasió hauria patit problemes de respiració i mal d'ulls associats a pudor d'amoníac i vol saber si podria venir d'aquesta empresa.
 6. El 15 de juliol de 2019 la GAIP rep la documentació municipal a què es refereix l'antecedent 4. Inclou còpia de l'informe lliurat a la persona reclamant segons indica l'antecedent anterior, enumera diverses sol·licituds de la persona reclamant en relació amb la mateixa indústria i conclou considerant que han estat ateses totes les seves peticions. L'informe municipal afirma: "en relació a la informació sobre què contenen els dipòsits i quin sistema de refrigeració utilitza l'empresa, l'Ajuntament ha facilitat la informació a través de l'informe de l'enginyer municipal, el qual ha estat notificat a l'interessat en data 1 de juliol de 2019".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "*Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol*". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment

material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. *Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada*

La sol·licitud d'informació de la persona reclamant demana diverses dades: producte emmagatzemat en uns dipòsits, saber si els dipòsits en qüestió estan legalitzats i han estat supervisats i saber quin element o producte utilitza l'empresa Triposona com a refrigerant. A tenor del que indica l'antecedent 5, l'Ajuntament hauria facilitat a la persona reclamant informació sobre la primera qüestió indicada (la identificació del producte emmagatzemat), però no hauria informat sobre si els dipòsits estan legalitzats i han estat supervisats, ni sobre quin element o producte utilitza l'empresa com a refrigerant, i en conseqüència la persona reclamant insisteix en voler informació sobre aquestes dues qüestions. L'informe municipal indicat a l'antecedent 6 afirma que l'1 de juliol de 2019 s'hauria notificat a la persona reclamant un informe de l'enginyer municipal que donaria informació sobre el contingut dels dipòsits i sobre el refrigerant de l'empresa, però el cert és que no fa cap referència a la qüestió del refrigerant. Per tant, mancaria facilitar la informació relativa a les qüestions de la legalització i supervisió dels dipòsits i del refrigerant emprat per l'empresa.

L'Ajuntament deu saber si els dipòsits en qüestió han estat legalitzats i si han estat o estan supervisats, especialment si aquestes funcions de legalització i de supervisió són fetes pels serveis municipals. Per una altra banda, no és previsible que aquesta informació sigui afectada per límits legals al dret d'accés a la informació pública i, a més, és evident que es tracta d'informació d'interès públic rellevant, ja que està relacionada amb el compliment de la normativa ambiental i de les responsabilitats administratives en aquest àmbit. Per tant, la persona reclamant té dret a què l'Ajuntament li faciliti aquesta informació, en la mesura que es trobi en el seu poder; si l'Ajuntament no té aquesta informació o part d'ella, cal que així ho indiqui a la persona reclamant.

No està clar que l'Ajuntament hagi de tenir informació sobre el refrigerant utilitzat per una empresa privada en els seus processos productius. Però no es pot descartar que la posseeixi, bé perquè consta a la documentació facilitada per a l'obtenció de llicència o en compliment del seu deure de comunicació, o perquè l'Ajuntament l'ha conegut en l'exercici de les seves funcions de control i inspecció. Si l'Ajuntament disposa d'aquesta informació, és informació pública, i la persona reclamant té dret a accedir-hi, ja que no és previsible la concurrència de límits que ho impedeixin i, a més, per la proximitat a la seva residència afecta les seves condicions de vida, inclosa la seva salut. En conseqüència, és procedent que l'Ajuntament li faciliti aquesta informació o bé que li indiqui expressament que aquesta informació no es troba en poder municipal.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la

Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de juliol de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 364/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sobre la legalització i supervisió dels dipòsits i sobre el producte utilitzat com a refrigerant per l'empresa Triposona, de conformitat amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Requerir a l'Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça que en el termini màxim de quinze dies des de la notificació d'aquesta Resolució informi la GAIP de l'òrgan o persona responsable del seu compliment i de les actuacions fetes per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 364/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.